

بررسی پتانسیل‌ها و تنگناهای روستایی در جهت توسعه پایدار

(مطالعه موردی: روستای حسین آباد از توابع شهرستان فلاورجان)

نفیسه آخوند مکه‌ئی

دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری اسلامی دانش پژوهان پیشرو اصفهان

akhundmakei_Nafise@yahoo.com

سادات هاشمی نسب

مدرس مؤسسه آموزش عالی دانش پژوهان پیشرو اصفهان

Sadat.hasheminasab@yahoo.com

تبسم صفی‌خانی

استادیار گروه معماری و شهرسازی مؤسسه آموزش عالی دانش پژوهان پیشرو اصفهان

tabassomsafikhani@yahoo.com

چکیده

مشارکت‌های روستایی در پیش‌برد برنامه‌ها و فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی، یکی از سیاست‌های محوری توسعه و نظام برنامه‌ریزی مدیریت روستایی است. توسعه پایدار مؤلفه‌های مختلف زیست‌محیطی، اقتصادی، اجتماعی، مدیریتی و فرهنگی را در بر می‌گیرد که مهم‌ترین رکن رسیدن به توسعه پایدار، توسعه براساس روش مشارکتی می‌باشد که باعث حرکت و رشد به سوی بهبود و ارتقاء بحران وضع کنونی به شرایط مطلوب تر اجتماعی و اقتصادی می‌شود. در حال حاضر بسیاری از روستاهای کشور ایران علی‌رغم دارا بودن قابلیت‌های زیاد در توسعه فضاهای موجود، دارای نشانه‌هایی از توسعه نیافتگی و محرومیت از گردشگر می‌باشند که با توجه به پتانسیل‌های موجود در آن‌ها، می‌توان زمینه‌های ایجاد اقامتگاه‌های بوم‌گردی و کلبه‌های روستایی را برای جذب گردشگر ایجاد کرد. هدف از این پژوهش بررسی پتانسیل‌ها و تنگناهای روستای حسین آباد از توابع شهرستان فلاورجان اصفهان در جهت توسعه پایدار است که نتایج این پژوهش نشان می‌دهد این محرومیت و تنگناها حاصل زیرساخت‌های ارتباطی (جاده و معابر) و عدم توجه سکنه به نظر مسئولین و فقدان مشارکت‌های محلی می‌باشد که باعث نادیده گرفته شدن بسیاری از پتانسیل‌های روستا در جهت جذب گردشگر و در نتیجه تخریب پتانسیل‌ها و کسب درآمد برای روستاییان شده است.

واژه‌های کلیدی: اصفهان، روستا حسین‌آباد، تنگناها و پتانسیل‌ها، توسعه پایدار، اقامتگاه بوم‌گردی

۱- مقدمه:

تحولات جامعه روستایی ایران پس از سال‌های ۱۳۴۰ به لحاظ تغییرات اساسی و زیربنایی در جهت گیری‌های محور توسعه که بیشتر متأثر از سیاست‌های استعمارگرانه جهانی بود، موجب بروز مشکلات و معضلات اساسی در کشور گردید. این تحولات نه تنها در کشور ایران بلکه در تعداد زیادی از کشورهای در حال توسعه و توسعه نیافته اتفاق افتاد. با توجه به این که تحقق اهداف توسعه ملی مستلزم توجه مجرد به احیاء و توسعه مراکز مناطق روستایی است و از طرفی عدالت اجتماعی و اهداف عالی و سیاست‌های بشر دوستانه انقلاب اسلامی نیز این توجه و حمایت تشدید می نماید، لذا برنامه ریزی و رسیدن به روشهای علمی تر در بهبود کیفیت سکونتگاههای روستایی و ایجاد محیط زیست سالم تر در این مراکز را باید جزء وظایف اجتناب ناپذیر دولت دانست.

۱-۱- پیشینه تحقیق:

در زمینه بررسی پتانسیل‌ها و تنگناهای روستایی مطالعات ارزشمندی انجام گرفته است که مختصری از آن به شرح زیر می‌باشد:

کروچ^۱ (۱۹۹۴) در تحقیق خود چنین بیان می‌کند که توجه به جایگاه صنعت گردشگری در توسعه روستایی از آن جهت اهمیت دارد که می‌توان با بهره‌گیری مناسب از منابع طبیعی و انسانی، افزون‌بر رشد اقتصادی، به توسعه بخش کشاورزی و تولید صنایع دستی محلی پرداخت و گامی مؤثر در مسیر بهبود شرایط زیست‌محیطی و پاسداشت میراث فرهنگی بومی و آداب و رسوم محلی در روستاها برداشت. اسلی^۲ (۱۹۹۷) در تحقیق خود چنین بیان می‌کند که در بعد اجتماعی اعتقاد بر این است که ورود گردشگران به مناطق روستایی باعث ارتباطات مردم بومی با این افراد شده و تأثیراتی قابل ملاحظه بر رشد و ارتقای فرهنگی و اجتماعی، بالارفتن سطح سواد و

افزایش میزان مشارکت ساکنان مناطق روستایی خواهد داشت. ویتنر^۳ (۲۰۰۰) در مقاله خود چنین بیان می‌کند که براساس رویکرد چند بعدی فقرمسکن، خانوارهایی به عنوان خانوارهای دچار فقرمسکن شناسایی می‌شوند که حداقل در یکی از شاخص‌های مسکن دچار محدودیت باشند. میلتن^۴ (۲۰۰۱) در تحقیق خود چنین بیان می‌کند که این گروه غالباً از دسترسی به مسکن مناسب و خدمات مرتبط با آن محروم می‌باشند. فوکات^۵ (۲۰۰۲) در مقاله خود چنین بیان می‌کند که گردشگری روستایی منبع باارزشی برای اشتغال‌زایی و ایجاد درآمد است و می‌تواند وسیله مهمی برای توسعه اجتماعی و اقتصادی جوامع روستایی و حمایت از محیط‌زیست و فرهنگ روستایی باشد. هم‌چنین در ادامه می‌گوید که از جمله اثرات مثبت گردشگری که بر اقتصاد اثر می‌گذارد می‌توان به ایجاد اشتغال و درآمد، کمک به فراهم شدن خدمات زیربنایی، تشویق و تحریک رشد سایر بخش‌ها و تنوع‌بخشی به فعالیت‌های اقتصادی در محیط‌های کوچک به خصوص روستاها اشاره کرد. نصیری زاده و همکاران (۱۳۸۳) بیان می‌دارند که توسعه درجه ای از تحول است که جامعه را برای نیل به آرمان‌ها و اهداف خود هدایت می‌کند و به بیان سازمان ملل توسعه فرآیندی است که کوشش‌های مردم و دولت را برای بهبود اوضاع اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی هر منطقه متحد کرده و مردم این مناطق را در زندگی یک ملت ترکیب نموده و آن‌ها را برای مشارکت در پیشرفت ملی توانا می‌سازد. شاید بتوان مفهوم توسعه را در ابعاد اقتصادی، اجتماعی - سیاسی و فرهنگی آن شناخت و اهمیت انسان و هدف نهایی توسعه را رفاه و خوشبختی انسان‌ها دانست، پس هدف اساسی ایجاد محیطی توان بخش برای مردم است تا از زندگی طولانی، سالم و

³ - Whitener

⁴ - Miltin

⁵ - Foucat

¹ - Crouch

² - Slee

خلاق و با کیفیت برخوردار شوند. اسزابو⁶ (۲۰۰۵) در پژوهش خود چنین بیان می‌کند که گردشگری روستایی نیز بخشی از بازار گردشگری بوده و می‌توان آن را ابزار مهمی برای توسعه اقتصادی - اجتماعی - اکولوژیکی جوامع روستایی قلمداد کرد. سم و همکاران⁷ (۲۰۰۷) در مقاله خود چنین بیان می‌کند که برنامه‌های توسعه گردشگری در بسیاری از کشورهای در حال توسعه به عنوان یک کاتالیزور مؤثر برای توسعه اقتصادی و اجتماعی روستاها محسوب می‌شود که موجب افزایش بهبود شرایط اقتصادی و اجتماعی روستاها خواهد شد. حسینی و همکاران (۱۳۸۷) در مقاله‌ای با عنوان آموزش معماری روستایی در دانشکده‌های معماری به نتایجی دست یافتند که معماری روستایی گستره‌ای بی‌بدیل از چاره‌اندیشی‌های خلاقانه است برای بکارگیری امکانات محیط طبیعی و برآورده کردن نیازهای مادی و معنوی روستاییان، پاسخ‌های هوشمندانه و زیرکانه، که به همراه خود بار معنوی و فرهنگی برای بقاء زندگی روستاییان به ارمغان می‌آورد. نگاه ژرف به شکل و ظاهر ساده معماری و دریافت شگردها و زیبایی‌های اندیشه روستاییان و هم‌چنین بکارگیری یافته‌ها در طراحی واحد مسکونی در بافت روستایی باید از اهداف آموزش درس معماری روستایی ایران قرار بگیرد. زندیه (۱۳۸۹) عنوان نمودند که در برخی از روستاها شاهد انواع نابسامانی در طرح، انتخاب سیستم ساختمان، عناصر عملکردی و کیفیت ساخت و اجراست، نابسامانی‌هایی که در هنگام بهره‌برداری ساکنان به شدت بروز پیدا می‌کند. بخشی از این نابسامانی‌ها که آثار آن در مرحله بهره‌برداری بیشتر نمایان می‌شود، بی‌توجهی یا کم‌توجهی به اهداف و اصول صرفه‌جویی در مصرف انرژی و طراحی همساز با محیط و اقلیم است که علاوه بر پیامدهای اقتصادی، تأثیر چشمگیری بر سطح آسایش و بهداشت ساکنان می‌گذارد و از لحاظ اجتماعی بر آداب و رسوم، سنن و روش زندگی روستاییان مؤثر خواهد بود. این

⁶ - Szabo

⁷ Som & et all.

ابعاد از تأثیرگذاری‌ها در نهایت پایداری را دچار خسران می‌نماید و در پی آن روستا متضرر خواهد شد. به منظور بروز پایداری در روستا باید از جزء به کل نگریست و گام برداشت. باتوجه به این پژوهش؛ مسکن به‌عنوان یک جزء می‌تواند به‌عنوان کلیدی عمل کند که در صورت اجرا و طراحی صحیح از مصداق‌های پایداری بوده و گامی مناسب به‌سوی توسعه پایدار باشد. احمدی و همکاران (۱۳۹۰) در مقاله‌ای با عنوان اشتراک-سازي تجارب مدیریت در فرآیند تدوین برنامه‌ریزی‌های بلندمدت شرکت آب و فاضلاب روستایی استان قزوین به نتایجی دست یافتند که روش دلفی‌فازی از راهکارهای بهینه کردن روند تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری در برنامه‌ریزی‌های بلندمدت است که با تجارب مدیریتی و نیز دانش مدیران و کارشناسان یک مجموعه سازمانی را در راستای اهداف سازمانی به‌کار گرفت. این امر مزایای بسیاری از جمله صرفه‌جویی در زمان و هزینه، کاهش احتمال بروز خطاهای تصمیم‌گیری، ایجاد مدیریت مشارکتی، پرهیز از یک‌جانبه‌نگری و... را به دنبال دارد. در همین راستا شرکت آب و فاضلاب روستایی استان قزوین روش فوق را به‌صورت نمونه در اداره روابط عمومی و آموزش همگانی مورد اجرا قرار داده که نتایج ملموس و مثبتی را در پی داشته است. ایمانلو و همکارش (۱۳۹۱) در مقاله‌ای با عنوان بررسی نقش شوراهای اسلامی روستا و دهیاری‌ها در مدیریت توسعه پایدار در روستای وار دهستان فیروق شهرستان خوی به نتایجی دست یافتند که باتوجه به اینکه شوراها مصداق عینی تمرکز زدایی و توزیع قدرت تصمیم‌گیری برای برنامه‌ریزی و پیشبرد روند توسعه روستایی در در مناطق مختلف کشور هستند ولی از آنجا که شورا یک نهاد نظارتی و مشورتی می‌باشد بدون داشتن بازوی اجرایی ناقص است و نمی‌تواند وظایف محوله را انجام دهد. خوش‌بختانه قانون‌گذار بایش‌بینی تشکیل دهیاری‌ها در قانون شوراها را پرنموده و اداره امور روستاها را به دهیاری‌ها سپرده است. در روستای وار نیز عملکرد شورای اسلامی و دهیاری در توسعه زیرساخت‌های روستا و بهبود خدمات رفاهی برای

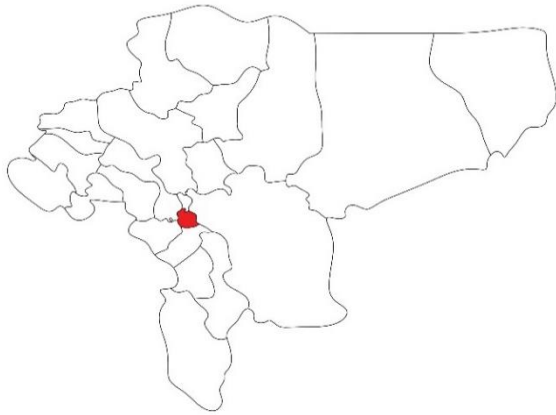
اهالی روستا بسیار چشمگیر بوده است. به طوری که زمینه مشارکت گسترده مردم را در اجرای طرح‌های روستا فراهم نموده است. بابایی و بابایی (۱۳۹۱) در مقاله‌ای با عنوان بررسی نقش مدیریت نوین روستایی بر توسعه روستایی در روستای فیروزوند از شهرستان دلفان به نتایجی دست یافتند که شکست سیاست‌های توسعه، فرصت طرح رویکردهای مردم محور را فراهم کرده است. در رویکردهای جدید مردم به عنوان بازیگرانی فعال و توانمند در عرصه اداره امور محلی یاد می‌شود و در نتیجه باعث شده که بین مدیریت جدید روستا و توسعه اجتماعی روستا، عمران و آبادانی و ابعاد زیست محیطی رابطه معناداری به وجود بیاید. این عوامل باعث رضایت مردم نسبت به برانگیختن روحیه مشارکت مردم به وسیلهٔ دهیار و هم‌چنین رفع اختلافات و بهبود شبکه دفع فاضلاب و دفن زباله و بهبود پایانه مسافربری در روستای مذکور شده است. سپه‌پناه و همکاران (۱۳۹۱) در تحقیقی با عنوان آموزش مدیریتی روستایی: رویکردی جدید در جهت توسعه پایدار روستا، به نتایجی دست یافتند که به طور کلی روستاها مکان‌هایی با شرایط محیطی، اقتصادی و اجتماعی خاص هستند که نیازمند الگوی مدیریتی خاص و متفاوت می‌باشند. در سال‌های اخیر مدیران و برنامه‌ریزان روستایی دریافتند که بدون حضور و مشارکت مردم روستا، قادر به اجرای برنامه منسجم و سازنده در جهت توسعه پایدار روستا نخواهند بود. این مطالعه به بررسی اسنادی در ارتباط با آموزش و بهره‌گیری مدیریت روستایی در جهت دستیابی به توسعه پایدار در روستا می‌پردازد. محمودی (۱۳۹۱) در پژوهشی با عنوان بررسی موانع و چالش‌های توسعه روستایی ایران از منظر برنامه‌ریزی به نتایجی دست یافت که عدم توجه به فضاهای روستایی، بی‌توجهی به توان و امکانات تولیدی نواحی روستایی و نیروی انسانی پر توان روستا از مشکلات اساسی در دستیابی به توسعه روستایی است. شناخت و تحلیل ویژگی‌های برنامه‌ریزی توسعه روستایی کشور و بررسی و تحلیل موانع و تنگناهای توسعه از منظر برنامه‌ریزی می‌تواند راه را برای توسعه یکپارچه روستاها

هموار سازد. علاوه بر این باید توجه خاصی به برنامه‌ریزی منطقه‌ای و محلی و برنامه‌ریزی نامتمرکز نمود تا اولویت‌های موجود در هر منطقه به طور دقیق مشخص گردد. اصغر لقمجانی و همکاران (۲۰۱۳) اشاره نمودند که با برنامه‌ریزی اصولی و تلاش برای استفاده بهینه از ورود گردشگران می‌توان اوضاع اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و کالبدی روستاهای منطقه را بهبود بخشید. هرچند توسعه گردشگری در مناطق مختلف راه‌حل کلی برای همه مسائل نیست اما راهبرد نوینی پیش روی برنامه‌ریزان و تصمیم‌گیران مرتبط می‌گذارد، که برای توسعه پایدار و کاهش محرومیت مناطق می‌تواند مؤثر باشد و به طور کلی گردشگری در زمینه اقتصادی اثرات محدودی داشته و بجز اشتغال‌زایی و درآمدزایی اندک، موجب بالا رفتن قیمت‌ها می‌شود اما در زمینه اجتماعی اثرات مثبت بیشتری نظیر افزایش سواد، بهداشت فردی و عمومی، افزایش تعامل با نواحی هم‌جوار و کاهش مهاجرت را می‌گذارد. خازنی و علی محمدی (۱۳۹۴) مطرح نمودند که تا پیش از انقلاب صنعتی و ماشینی شدن جهان، انسان جزئی از طبیعت بود و رابطه بسیار نزدیکی با آن داشت. دستیابی به آرامش واقعی، یکی از خواسته‌های همیشگی بشر بوده است. بدون شک بخش وسیعی از تلاش‌های علمی بشر و کشف رازهای ناگشودهٔ جهان طبیعت برای دستیابی به امکاناتی است که آرامش و آسایش را برای انسان به ارمغان آورد. امروزه با وجود تمام رفاه و آسایشی که برای انسان معاصر در سایهٔ امکانات و ... حاصل شده، مشکلات جدیدی هم پیش روی او قرار گرفته و به نوعی آرامش را از جامعه سلب کرده است. انسان متمدن امروزی به دلیل بهره‌برداری بی‌رویه از طبیعت و ماشین‌زدگی با مسائل فراوانی روبه‌رو شده است.

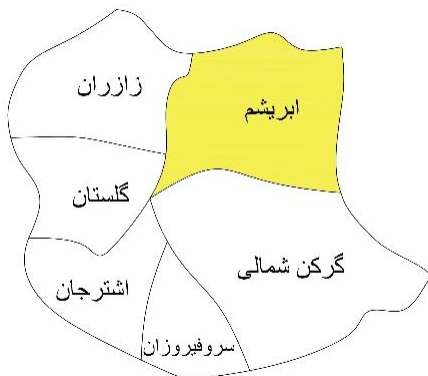
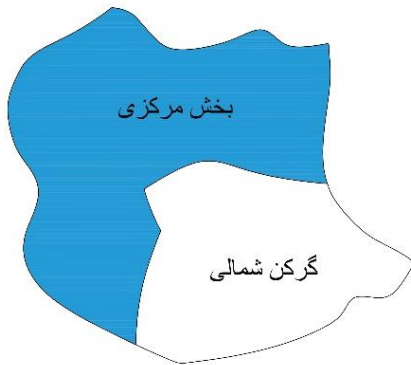
۲- مواد و روش‌ها:

این تحقیق یک تحقیق توصیفی - تحلیلی می‌باشد و اطلاعات از طریق کتابخانه‌ای و اسنادی جمع‌آوری شده‌اند، هم‌چنین با مراجعه حضوری به روستا حسین آباد و از طریق بررسی میدانی، قابلیت‌ها یا توان‌مندی‌های روستا شناسایی شد و هم-

چنین به بررسی عوامل مؤثر در توسعه روستای حسین آباد از توابع شهرستان فلاورجان مبادرت شده است.

عامل مؤثر در شکل گیری این روستا ارتباط دارد.

۳- موقعیت جغرافیایی محدوده مطالعاتی:

روستای جولرستان که در مجاور روستای حسین آباد قرار دارد ابتدا یک مکانی به صورت قلعه مانند وجود داشته است که کاربری شیبه کاروانسرا در آن بوده است اما بعد از مدتی این قلعه به مسجد جامع روستای جولرستان تبدیل شده است. با گسترش یافتن روستای جولرستان، روستای حسین آباد به وجود آمد. روستای حسین آباد در ۳۲ درجه و ۳۴ دقیقه عرض شمالی و ۵۱ درجه و ۲۹ دقیقه طول شرقی قرار گرفته است. این روستا از سمت شمال غربی و غرب به رودخانه زاینده رود، از سمت جنوب به کرسگان و از سمت مشرق به روستای موسیان و از سمت مغرب به کرسگان محدود می شود. روستای مذکور در محور اصلی اصفهان-فلاورجان در دشت مسطحی در مجاورت رودخانه زاینده رود استقرار یافته است. خاک حاصل خیز آبرفتی رودخانه نقش بسزایی را در شکل گیری ایفا کرده است،

این روستا از طریق خیابان وحدت به بزرگراه ذوب- آهن به عنوان شاهراه ارتباطی

۴- یافته‌ها:

روستای حسین آباد در سال ۱۳۹۶ دارای ۱۹۸۰ نفر شاغل می‌باشد که از این تعداد شاغلین ۱۸۴۰ نفر مرد و ۱۴۰ نفر زن می‌باشد و ۲۲/۱۵ درصد کل جمعیت که حدود ۵۰۰۰ نفر هست را شامل می‌شود، از این تعداد ۶۴۷ نفر در بخش کشاورزی و دامداری فعالیت دارند. باتوجه به تعداد شاغلین در بخش کشاورزی، این حرفه به‌عنوان دومین شغل مردمان این روستاست و حرفه اصلی اهالی روستای حسین آباد در بخش خدمات می‌باشد و این گرایش مردم روستا به شغل های خدماتی با توجه به این که روستای مذکور دارای توانمندی توسعه و اشتغال در زمینه های گوناگون می باشد، می تواند نوعی بحران جدی را در توسعه پایدار روستایی فراهم آورد. در این روستاها به دلیل کمبود اراضی مورد نیاز برای ساخت و ساز در روستا که ناشی از افزایش جمعیت مردم روستا و مهاجرت های نادرست مردم شهر و روستا های دیگر به این منطقه است، در بعضی موارد زمین های زراعی را برای ساخت و ساز استفاده می شود که این امر کار کشاورزی را در روستا مختل می کند. به منظور جلوگیری از این امر می بایست تمهیداتی از سوی مسئولین منطقه و بنیاد مسکن انقلاب اسلامی در تدوین طرح هادی، در جهت تقویت روستا در راستای توسعه پایدار برای جذب گردشگران اقتصادی - تفریحی انجام گیرد. در بخش دامداری روستای حسین آباد دارای یک واحد دامداری صنعتی می باشد و نیز در بخش صنعت ۵۴۱ نفر از شاغلین فعالیت دارند و صنعت در روستاهای جولرستان، کرسگان و حسین آباد شامل صنایع کارگاهی و غیر مزاحم می باشد. علاوه بر این ها، صنعت قالبی بافی برای زنان و دختران روستا می باشد که صنعت قالبی بافی به عنوان یک منبع کمک درآمد برای خانواده های روستایی است. در بخش خدمات نیز

۷۹۲ نفر از اهالی روستاها شاغل هستند که در بخش های تجاری، آموزش و پرورش و حمل و نقل فعالیت دارند. بنابراین برای افزایش منابع درآمدی روستا در آینده می بایست تمهیدات و برنامه ریزی های درست و آینده نگرانه صورت گیرد که با پیشرفت روستا و احداث کارگاه های تولیدی غیر مزاحم در بخش صنعت و برنامه ریزی در بخش کشاورزی و خدمات، تعداد شاغلین در بخش های مختلف افزایش یابد و باتقویت بخش های مختلف اقتصادی باعث رونق روستا در زمینه های مختلف شد. این روستا به علت نزدیکی به شهر اصفهان، دسترسی آسان و سریع به وسایل نقلیه، مناسب بودن قیمت زمین نسبت به شهر اصفهان و مجاورت آن با رودخانه زاینده رود و باغات متعدد باتوجه به خاک حاصلخیزی که دارد می تواند یک فرصت در توسعه پایدار روستایی باشد، در حالی که زمینه به وجود آمدن صنایع کارگاهی متعددی در مجاورت محور اصلی اصفهان- ذوب آهن به وجود آمده است و همین عامل موجب از بین رفتن زمین های کشاورزی برای ساخت و ساز کارگاه ها می گردد. بنابراین عمده ترین مشکل این روستا از بین رفتن زمین های کشاورزی و کمبود زمین برای ساخت و ساز است که در خصوص کمبود زمین برای ساخت و سازها می بایست مکانی را در نظر گرفت تا از دست اندازی بر روی اراضی زراعی جلوگیری شود و این مشکل را می توان با همکاری مردم و دولت و باتوجه به اهداف طرح هادی رفع نمود. در زمان پژوهش، در سطح روستا، در حال حاضر هیچ نوع مکانی با ارزش تاریخی در روستای حسین آباد شناخته نشده است. این روستا از لحاظ دفع فاضلاب، سیستم سنتی چاه جذبی است و تمامی فاضلاب های روستا از طریق چاه های جذبی که معمولاً در حاشیه معابر و منازل حفر شده دفع می گردد. این روستا با ضایعات بهداشتی مواجه است به خصوص

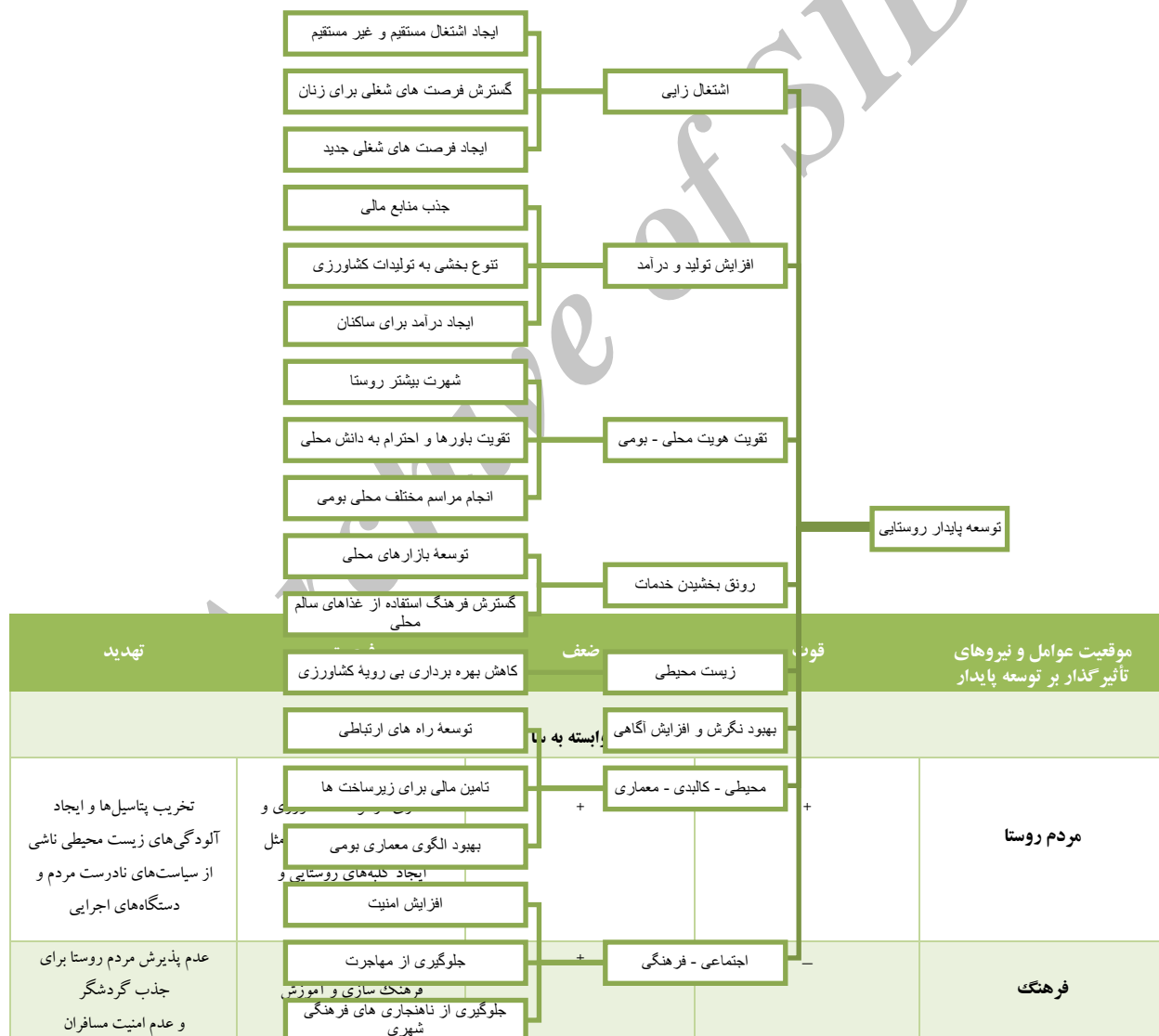
موقعیت جغرافیایی روستای حسین آباد، (منبع: نگارنده؛ باتوجه به طرح هادی روستایی) در بعضی از معابر

که به علت جاری شدن پساب ناشی از شست‌وشو در منازل مشکلات بهداشتی ناشی از این موضوع تا حد جدی تر رخ می‌نماید اما از لحاظ محل دفن زباله دارای محل خاصی در خارج روستا می‌باشند که محل مناسبی است. روستای حسین‌آباد از لحاظ خدمات عمومی دارای پست بانک، خدمات پست، تلگراف، تلفن، برق، گاز می‌باشد. این روستا دارای رودخانه زاینده‌رود است و اطراف آن دارای زمین‌های مناسبی برای ایجاد گردشگر می‌باشد مثل تأسیس پارک و فضای سبز اما بخاطر تخلیه نخاله‌های ساختمانی و قطع درختان اطراف و عقب‌نشینی باغات باعث شده که این روستا نقطه اوج پتانسیل خود را از دست دهد و از پذیرش گردشگر خالی بماند. یکی از نقاط ضعف روستا معابر اصلی و فرعی آن می‌باشد که آسفالت نیستند و حالت جاده‌های خاکی است که در زمستان با هر نوع بارش فضای عبور و مرور نامناسبی را به وجود می‌آورد. از لحاظ حمل و نقل، این روستا فاقد هرگونه وسایل

حمل و نقل عمومی اعم از اتوبوس، مینی‌بوس و تاکسی می‌باشد که این مشکل رفت و آمد روستاییان را سخت کرده است. این روستا از لحاظ آموزشی دارای یک دبستان است اما مدرسه راهنمایی و دبیرستان ندارد و دانش‌آموزان این مقاطع باید به روستاهای هم‌جوار خود یعنی کرسگان و جولرستان مراجعه کنند. مشکل اصلی روستا کم عرض بودن و نامنظم بودن معابر می‌باشد که با توجه آسفالت‌نشدن بعضی معابر این مشکل به شدت افزایش یافته که در این خصوص بایستی در کنار آسفالت کردن، سازماندهی عرض و بدنه گذرها انجام گیرد. از جمله راهبردها و سیاست‌های کلی این بخش می‌توان به مواردی اشاره کرد: ۱- تعریض عرض گذرها به تناسب عملکرد

گذرها، ۲- ایجاد تقاطع و میدان مناسب که ورود و خروج معابر را کنترل می‌کند.

Archive

نمودار ۱- مجموعه مؤلفه های توسعه پایدار روستا حسین آباد، (تنظیم: نگارنده)

عوامل اجرایی روستا و شهرستان در ایجاد عوامل ارتباطی، رفاهی، تسهیلاتی، اقتصادی در روستا					
مهاجرت روستاییان به روستاهای دیگر و شهرها	ایجاد مدارس راهنمایی و دبیرستان	-	+	دبستان	آموزشی
		+	-	راهنمایی	
		+	-	دبیرستان	
موجب آلودگی‌های زیست-محیطی می‌شود	ایجاد فضای سبز و اقامتگاه‌ها و کلبه‌های روستاییو پارک درحاشیه زاینده‌رود	+	-	فضای سبز و پارک	رفاهی
موجب آلودگی‌های زیست-محیطی می‌شود	ایجاد پایانه و حمل و نقل عمومی برای روستاییان که موجب درآمدزایی و اشتغال می‌شود	+	-	پایانه مسافربری	حمل و نقل
		+	-	وسایل حمل و نقل عمومی	
-	از کوچ کردن روستاییان جلوگیری می‌کند و امکانات زندگی افزایش پیدا می‌کند	-	+	پست	خدمات
		-	+	آب	
		-	+	برق	
		-	+	گاز	
		-	+	تلفن	
استفاده از اراضی کشاورزی برای ساخت کاربری‌های دیگر	اختصاص مساحت مناسب به هر کاربری با توجه به نیاز روستا	+	-	ساخت و ساز مسکن	زمین
شلوغی بصری ایجاد می‌کند و بهتر است یک محوطه جداگانه از روستا به فعالیت‌های تجاری اختصاص داده شود	اشتغال‌زایی	+	-	ساخت و ساز کارگاه	
دفع نخاله‌های ساختمانی و قطع درختان در اطراف حاشیه زاینده رود	ایجاد فضای گردشگری و تفریحی درحاشیه زاینده‌رود - ایجاد فضاهای اقامتی و کلبه‌های روستایی	+	-	زمین‌های همجوار رودخانه زاینده‌رود	

جدول ۱- بررسی نقاط قوت و ضعف روستا حسین آباد با استفاده از جدول SWOT، (تنظیم: نگارندگان)

۵- نتیجه گیری:

انجام گیرد که کمبود اراضی وجود نداشته باشد و از زمین‌های کشاورزی برای طراحی روستایی و شهری استفاده نشود، چراکه زمین‌های کشاورزی بزرگ‌ترین سرمایه‌های یک روستا به طور جزء و مهم تر از آن سرمایه‌های یک کشور به طور کل به حساب می‌آید. بنابراین، ممکن است با تخریب زمین‌های کشاورزی و پتانسیل‌های موجود در روستا صدمه جبران ناپذیری به بدنه زیستی - اقتصادی کشور وارد شود.

۶- تشکر و قدردانی:

با تقدیر و تشکر شایسته از استادان فرهیخته و فرزانه سرکار خانم دکتر صفی‌خانی و دکتر هاشمی نسب که با نکته‌های دل‌آویز و گفته‌های بلند، صحیفه‌های سخن را علم پرور نمودند و همواره راهنما و راه‌گشا اینجانب در اتمام و اكمال این مقاله بوده‌اند.

۷- منابع:

احمدی، یوسف؛ علیزاده، محمد و ذوالقدر، سمیه، ۱۳۹۰، اشتراک‌سازی تجارب مدیریت در فرآیند تدوین برنامه‌ریزی-های بلندمدت شرکت آب‌وفاضلاب روستایی استان قزوین، نهمین کنفرانس بین‌المللی مدیریت، تهران، گروه پژوهشی صنعتی آریانا

بابایی، محبوبه، بابایی، فرشاد، ۱۳۹۱، بررسی نقش مدیریت نوین روستایی بر توسعه روستایی (مطالعه موردی ده فیروزوند از شهرستان دلفان)، همایش ملی توسعه روستایی، دانشگاه گیلان در رشت

مطالعات میدانی و کتابخانه‌ای نشان می‌دهد، امروزه روند شهری شدن به تدریج در حال کم شدن است و الگوی شهرگریزی و گرایش به مناطق روستایی و خوش آب‌وهوا دیده می‌شود و ازسویی ارزش و اهمیت زندگی روستایی و بومی بیشتر از قبل دیده می‌شود. بنابراین باید زیرساخت‌های لازم در راستای خدمت‌رسانی فضاها روستایی به گونه‌ای برنامه‌ریزی شود تا حضور گردشگران، زمینه را برای توسعه اقتصادی و اجتماعی روستایان فراهم کند. با توجه به یافته‌های موجود می‌توان مهم‌ترین رکن رسیدن روستا حسین‌آباد را به موقعیت جذب گردشگر در راستای توسعه پایدار را از طریق احترام و توجه متقابل مردم و دستگاه‌های اجرایی روستا و شهرستان فلاورجان به کابری اراضی موجود در طرح‌های پیش روی در روستا حسین‌آباد دانست که در این زمینه نیاز به هماهنگی و همکاری بین مردم از راه مدیریت مشارکتی همراه با دستگاه‌های اجرایی در پیش‌برد استفاده از قابلیت‌ها و توانایی‌های بالقوه این محیط است تا بتوان آن را با جذب گردشگر زنده کرد. با توجه به فرآیند این تحقیق ضمن بررسی و تحلیل ساختار وضع موجود و مشکلات آن، این روستا با در نظر گرفتن پتانسیل جذب گردشگری که دارد می‌تواند با ایجاد یک منطقه توریست پذیر به لحاظ تفریحی به‌عنوان مهم‌ترین منبع درآمدی روستایان، مشکلات خود را در اکثر زمینه‌ها برطرف نماید. در زمینه گردشگری می‌توان با احداث راه‌هایی که دارای شبکه ارتباطی منظم و آسفالت باشند و تقویت نقطه پتانسیل گردشگری روستا که همان همجواری با رودخانه زاینده‌رود و باغ‌های اطراف آن است، گامی مؤثر برداشت و فرصتی مناسب را در زمینه گردشگری روستا ایجاد کرد. در زمینه مسکن و فضای سبز باید طوری تقسیم بندی

روستایی (روستای قلعه‌نو)، سومین همایش ملی توسعه پایدار

روستایی، همدان، مؤسسه آموزش عالی عمران و توسعه

محمودی، کامل، ۱۳۹۱، بررسی موانع و چالش‌های توسعه

روستایی ایران از منظر برنامه‌ریزی، چهارمین همایش ملی

سراسری دانشجویی جغرافیا، تهران

نصیری‌زاده، حمیدرضا و همکاران، (۱۳۸۳)، بررسی وضعیت

فرهنگی شهرستان یزد، مجله کاوش نامه علوم انسانی، شماره

۷ و ۸ دانشگاه یزد، یزد

ایمانلو، بیژن، عاشری، امامعلی، ۱۳۹۱، بررسی نقش شوراهای

اسلامی روستا و دهیاری‌ها در مدیریت توسعه پایدار (مطالعه

موردی: روستای وار، دهستان فیروزق، شهرستان خوی)، اولین

همایش ملی جغرافیا، مخاطرات محیطی و توسعه پایدار،

اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی واحداهواز

Dage, L. (2009) : destination and enterprise management for a tourism future. Tourism Management

Foucat, Avila (2002) . Community- based ecotourism management moving towards sustainability, in ventanilla, Oaxaca, mexico. Ocean & coastal management 45

Crouch, Geoffreg (1994) . The study of international Tourism Demand: a survey of practice. Journal of travel research 32.

Szabo, B. (2005) : Rural tourism As Altranative Incom souecef for Rural Areas along the hortobagy

Som, Rinzin, C., Walter, J. Vermeulen, V. and Glasbergen, P. (2007): Ecotourism as a Mechanism for Sustainable Development: The Case of Bhutan. Environmental Sviences.

حسینی، سید بهشید؛ ضیایی، مجید و جعفری، محمدابراهیم،

۱۳۸۷، آموزش معماری روستایی در دانشکده‌های معماری،

سومین همایش آموزش معماری، تهران، دانشگاه تهران،

پردیس هنرهای زیبا

خازنی، شیلا و علی محمدی، پریسا، (۱۳۹۴) معماری طبیعت-

گرا با رویکرد انسان و محیط، کنفرانس بین‌المللی عمران،

معماری و زیرساخت‌های شهری، چاپ اول، تبریز، ۲۶-۳۸.

رضایی، مسعود، مولوی، مهرناز، ۱۳۹۴، توسعه پایدار و

معماری بومی در ایران، نشر سیمای دانش، تهران

زندیه، مهدی و پروردی نژاد، سمیرا، (۱۳۸۹)، توسعه پایدار و

مفاهیم آن در معماری مسکونی ایران، مجله مسکن و محیط

روستا، شماره ۱۳۰، تهران

سپه پناه، مرجان؛ میرک‌زاده، علی‌اصغر و پورقاسم، فاطمه،

۱۳۹۱، آموزش مدیریت روستایی: رویکردی جدید در جهت

توسعه پایدار در روستا، همایش ملی توسعه روستایی، دانشگاه

گیلان در رشت

عناستانی، علی‌اکبر، گیاهی، حسن، جوانشیری، مهدی، ۱۳۹۷،

بررسی و تحلیل آثار ایجاد اقامتگاه‌های بوم‌گردی بر توسعه‌ی

سکونتگاه‌های روستایی (نمونه: روستای رادکان شهرستان

چناران)، فصلنامه علمی - پژوهشی برنامه‌ریزی فضای

(جغرافیا)

لفمجان، اصغر، صادق، صفیه حسنی، مباحثی، اسما و

سرگلزایی، فرشته، ۱۳۹۳، اثرات گردشگری بر توسعه پایدار

Key words: Isfahan, Hussein Abad village, straits and Potentials, Sustainable Development, Eco-tourism resort

Slee, B. (1997) : The Economic impact of alternative types of rural, Tourism. Journal of Agricultural Economics

Whitener, Leslie. (2000) , housing poverty in rural areas greater for racial and ethnic minorities, Rural America, 15 (2): 1 – 8

Miltin, Diana. (2001) ,housing and urban poverty: a consideration of the criteria of affordability, and inclusion, housing studies, 16 (40) : 509 – 522

:abstract –A

Rural Participation in development Programs and economic and social activities are one of the development axis policy and rural development management system. Sustainable development involves various environmental, economic, social, managerial, and cultural components that the most important pillar of sustainable development is development based on participatory approach Which causes movement and growth towards improvement and the promotion of the current state of affairs crisis will lead to more favorable social and economic conditions. Currently, many villages in Iran despite having a lot of capabilities in the development of available spaces there are signs of underdevelopment and deprivation of the tourist that considering the potential of these, it's possible to create the grounds for the creation of indigenous residences and rural cottages to attract tourists. The purpose of this research is to investigate the potentials and straits of Hussein Abad village from Falavarjan city of Isfahan for sustainable development that the results of this study indicate that this deprivation and straits are the result of communication infrastructure (roads and passages) and the lack of attention of the inhabitants to the opinion of the authorities and the lack of local partnerships that ignored many of the village's potential for attracting tourists and, as a result, destroyed the potential and earned .income for the villagers